

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

9.439

Szerző: Fehéri Armand

Hely

Cím: A proletárállam a szenvedő emberiségért

Idő

1919

Forrás: Pesti Hírlap

Személy

Bp.

1919. X. 26.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

A proletárállam a szenvedő emberiségért.

A proletárdiktatura napjaiban sokat kellett a megtévesztett olvasónak hallani azokról a jótéteményekről, amelyekben a proletárállam a betegeket részesítette. S ma bizonyára nem lesz érdektelen néhány adattal szolgálni arról a sok jótéteményről, amit a dicsőítő cikkek a diktatúráról elmondtak.

A városházán most folynak az erre vonatkozó vizsgálatok, a kórházigazgatók és kórházi főorvosok jelentik tapasztalataikat s innen tudjuk, hogy például a Szent László- és Szent Gerlért-kórházak különosztóiban volt betegeket (himlőben, tifusban, kiütékes tifusban, vörhenyben, difteritiszben és vérhasban szenvedtek ezek) közös teremben kellett elhelyezni, Weisz Károly elvtárs parancsára és ez a parancs, melyet a kórház ápoló- és szolgaszemélyzete is megkapott, azt a rendelkezést is tartalmazta, hogy azokkal a betegekkel, akiket ilyen külön szobákból hoztak át a közös kórterembe, gunyosan és lekicsinylően kell bánni. Ezt tanúsítja a polgármesterhez intézett jelentésében dr Gerlóczy Zsigmond egyetemi tanár.

Egy másik kitérő orvostanárunk, dr Frigyesy, aki a Bakáts-téri kórházat vezeti, azt az utasítást kapta a központi városházáról, ennek 10-ik ügyosztályából, amelyet ekkor ez a Weisz Károly elvtárs vezetett, hogy különosztókban csak súlyosan megbetegedett proletárnők helyezhetők el.

A központi munkás- és katonatanács, az ugynevezett 500-as bizottság még tovább ment és kimondotta, hogy a kórházakban, de főleg a kórházakká átalakított szanatóriumokban csak laikus bizottsággal, kezelő orvosai megkérdezése nélkül adatott neki egy halált okozó coffein bevezetése. Ezt a munkát több bizottság végezte, az egyiknek, amely a szanatóriumokat járta végig, tagjai voltak a következő proletárelölések:

Szamuely Tibor, dr László Jend, dr Juhl Mór.

Dr Székács Béla, egyike a leghíresebb magyar orvosoknak, aki a Rókus-kórház 1. számú belosztályát vezeti mint főorvos, pár nappal a proletárdiktatura kitörése után, április 2-án kapott osztályába egy ilyen laikus bizottságot, amely a proletárállam nevében a legértelmesebb kérdésekkel zaklatta a betegeket. Dr Székács erre vonatkozólag a következőket jelentette most a tanácsnak:

— Igen is, járt a proletárdiktatura alatt egy ízben osztályomban egy vegyes bizottság április 2-án. Távollétemben, délelőtt 11 óra tájban, a reggeli látogatás befejezése után, jelent meg Langer ellenőr ur kíséretében egy öttagú bizottság, három nő és két férfi. A 24-es kórterembe jöttek először. Ott a még ma is ott fekvő három beteg azt mondta, hogy a bizottság tagjai kikérdezték a betegeket, nincs-e panaszuk s különösen Vantusné, a bizottság egyik tagja, hosszasan kérdezgette a súlyos állapotban levő Karai János szívbeteget, aki a reggeli látogatás alatt coffein-injekciót kapott és akinek panaszai nem az osztályt érintették, hanem gyermekeire és rokkantdiájára vonatkoztak. *E betegnek a bizottság egyik női tagja injekciót adott, a beteg azonban még a bizottságnak a kórteremben való tartózkodása idején meghalt.* A bizottság e női tagja, a nélkül, hogy a beteget ismerte és a kezelő orvosokat megkérdezte volna, adta az injekciót. A beteg közvetlenül a bizottság érkezése előtt, a reggeli látogatás alatt, kapott injekciót az orvos-tól.

Karai János, szegény munkás, rokkant katoná téhat meghalt, mert a proletárállam egy laikus bizottsággal, kezelő orvosai megkérdezése nélkül adatott neki egy halált okozó coffein bevezetést.

Az esetnek híre ment és meghudta a tanácskormány is, melynek illetékes népbiztosa

helyett dr Madzsar József orvos és csoportvezető, rendelettel próbált véget vetni ezeknek a szörnyűségeknek. A rendelet (17.470/1919—IV.) fontosabb részei a következők: „A központi munkás- és katonatanács ülésén legutóbb elhatározott egy bizottság kiküldetése, amely a kórházakban levő betegeket lesz hivatva felülvizsgálni és a betegek anyagi viszonyait, valamint osztályhelyzetét szem előtt tartva, hivatva lesz intézkedni a betegek a kórházban való további megtartása iránt. A népjóléti és közegészségügyi népbiztosság a leghatározottabban tiltakozik az ilyen eljárás ellen, mely egyrészt ellenkezik az emberiség törvényeivel, másrészt az osztályvezető és kórházvezető orvosok hatáskörének súlyos megsértését jelenti. A népbiztosság nem járulhat hozzá ahhoz, hogy olyan betegeknek, akiknél kiváló orvosok a kórházi ápolás szükségességét megállapították, különbség tételesség azelőtt, hogy milyen összegről szól folyószámlájuk, vagy milyen az osztályhelyzetük. De ép olyan kevésbé engedheti meg a népbiztosság, hogy illetékes orvosainak véleménye felülvizsgáltassék egy olyan bizottságtól, amelynek tagjai laikusok, illetve egy egész fiatal, 1918-ban végzett, különösen szakértelmével nem bíró orvos...”

Ez a rendelet tagadhatatlanul humánus, csak hogy dr Székács Béla osztályán a Rókus-kórházban április 2-án járt a bizottság és ott meg egy szívbeteget, ezt a rendeletet pedig július hó 29-én irta alá dr Madzsar József, két nappal a proletárdiktatura bukása előtt, egyébként maga a rendelet augusztus 9-én érkezett meg a városházára.

Akkor pedig ott már a régi, kipróbált erők voltak, akik a világboldogítók és világbolondítók egészségi kísérleteit nem engedték megtörténni.

Igy dolgozott a proletárállam a szenvedő emberiségért.